

členstva, dále zpráva o knihovně, která letos dosáhla 5776 svazků, pak zpráva časopisu »Právník«, v níž redaktor (prof. dr. Lukáš) si trpce ztěžoval do poklesu odběratelů hlavně se strany soudců (celkem nyní místo 2000 jen k 1900 odběratelů) a konečně i zvolení komitétu pro spolupráci se »Société de législation comparée.« Při jednání o navázání těchto styků s cizinou vystoupily) zřejmě dřívější nesnáze »Právnícké Jednoty«. Neboť Jednota žije stále podle prvních, nepraktických stanov z r. 1864, které na příklad nepřipouštějí zřizování odborů. Tyto normy jsou pak příčinou, proč společnost nemůže se odvážiti dalších prací, aniž by její dobré snahy stále o strohé tyto paragrafy se nelámaly. Vždyť nelze ani změnit stanov, protože jejich přísní stylisátoři nepřipustili konání druhé valné hromady, když se nesejde potřebný počet členů hned poprvé. Jak oznámil na této valné hromadě starosta prof. Hermann Otavský, přikročí se k reformě při příštím právníckém sjezdu. Do té doby jistě bude možno ředitelství Jednoty zaříditi veškeré potřebné kroky, jichž změněné poměry a zvýšená činnost společnosti vyžaduje, jelikož s naprostou jistotou lze očekávati dodatečného souhlasu pro snahy vedoucích činitelů, jimž dlužno za jejich práci vzdáti všechnu čest, chválu i dík. Ča.

Mezinárodní právo před československým zákonem? V polovici května nadělal mnoho hluku případ jednoho pražského vyslanectví (podotýkáme, že orientálního), které koupilo palác na Malé Straně, a jak již nyní za bytové nouze bývá, nemohlo po dobrém přiměti nájemníka domu toho, aby byt svůj vyklidil. Začly proto šikany se strany majitele domu, a to hlavně tím, že dům zůstal od 6 hodin večer uzavřen a v neděli po celý den, takže nájemník (profesor německé university) byl ve »vězení«, ježto domovní klíč mu byl odepřen. Případ sám o sobě, který se stal také předmětem interpelace, nebyl by juristicky zajímavý, ale nás interesuje hlavně odpověď zástupce cizího státu, na zakročení třetíh osob: »... legace nemůže souhlasiti s argumenty, které zájmy nájemníkovy podle československého zákona kladou výše než zájmy cizí diplomatické misse, které jsou chráněny zákonem mezinárodním. Nikdo nemůže tvrditi, že zájmy nájemníkovy jsou větší než zájmy cizího diplomatického zástupce ... legace nemůže své důležité zájmy obětovati pohodlnosti nájemníkově, který se pokládá za pána domu...« Tento názor cizí legace jest jak prazvláštní, tak nesprávný. Poměr nájemníka a legace, jako representanta majitele domu, je čistě soukromoprávní, a nemá s mezinárodním právem co dělat. Koupí-li si cizinec, ať je to vláda cizí nebo cizí jednotlivec, u nás dům, platí pro něho ustanovení našeho zákona, stejně jako platí pro naše občany. A nebyl-li tak opatrný, že koupil dům vyklizený, musí mu býti znám zákon o ochraně nájemníků, jenž i pro něho platí. dnk.

Anketa o reformě studia pokračovala na schůzi redakční rady pražské dne 19. května 1924. Na otázku třetí stran autonomie jednotlivých fakult ve studijním řádu pronesena byla myšlenka uniformity studijního řádu pro celou republiku jak z důvodů studijních, aby byl umožněn snadný přechod z fakulty na jinou, neboť se vyslovuje požadavek, aby pokud možno každý student mohl se seznámiti i se studiem na fakultě jiné a tak nabýti většího rozhledu a za druhé i z důvodů hospodářských, když nucen sociálními poměry musí přesídliti z universitního města do jiného mezi studiem. Definováno pak, že by autonomie byla myslitelná ve věcech nezásadních, na př. vázanosti na určité kursy přednášek, povinnosti seminárních cvičení a pod., čímž se získá osobitý charakter studia určité fakulty.

Na otázku čtvrtou stran rozdělení na fakultu právníckou a státovědeckou většinou pronášena mínění, že u nás nelze provésti rozdělení pro tradici nynějšího života praktického. Naproti tomu vyzdvížen (Zvěřina) i význam možného rozdělení, jímž by se dosáhlo větší specialisace.

Otázky další budou probrány až po prázdninách, kdy dojde i ke zpracování odpovědí, jež zatím došly písemně. Ča.